

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

UNGDOMSVÄNNEN

ILLUSTRERAD TIDNING FÖR
SVENSKA MISSIONSFÖRBUNDETS UNGDOM

Utkommer den 5 och 20 i varje månad.

Pris: Postpren.: 2 kr., på Exp. (minst 5 ex.) 1; 90; lösn. 10 öre.

Nr 9
5 Maj

REDAKTION:
BRUNO NYSTRÖM. THEOD. ANDERSON.

Årg. 22
1918.

Den goda dagen och den onda.

Var alltså vid gott mod under den goda dagen, och betänk under den onda dagen, att Gud har gjort denna såväl som den andra. Pred. 7: 15.

Det är ingen synnerlig stor konst att vara glad och vid gott mod, när allt går en väl i händer, när arbetet är en glädje, när hälsan är god, när vännerna äro många och inkomsterna tillräckliga för behoven. Nej, då går det lätt att sjunga och visa ett glatt ansikte. Och är man vaken över det goda, man har under den goda dagen, tackar man ock gärna Gud för hans nåd och godhet.

Och visst är det rätt och riktigt att under sådana dagar och tider tala om Guds stora nåd. Men lika rätt och tillbörligt, som detta är, lika rätt och tillbörligt är det att se Guds nåd även i den onda dagen. Gud har gjort den ena såväl som den andra. Guds nåd är icke mindre väldig över hans kära barn under den onda dagen än under den goda. Förefaller det oss så, beror det på att vår syn under den onda dagen genom inverkan av ett eller annat blivit försvagad, så att vi ej se Guds nåd eller ock se den så långt avlägsen, att den synes vara till endast för andra.

Det är, som när solen en mulen dag är bortskymd av moln. Man säger, att solen ej lyser, men den lyser lika visst den dagen som den »solklara» dagen. Det är endast molnen, som för ögat bortskymma solen.

Så avlöser den ena dagen den andra. Än är det strålande solsken och ljus, än åter mulen och mörkt. Denna växling är nödvändig. Ve oss och naturen, om solen alltid skulle stråla från en molnfri himmel. Allt skulle torka bort. Moln behöva komma och regn falla. Men lika svårt vore det ju, om det alltid regnade.

Endast medgång och solsken är ej nyttig för människan. Lyckan och glädjen

i livet ha icke sin grund huvudsakligen i de så gott som uteslutande ljuvliga erfarenheterna under de goda dagarna. De bestå däri, att man i Jesu efterföljd med ett tacksamt sinne tar emot såväl den goda som den onda dagen och kommer ihåg, att Herren gjort dem båda. »Olycka är lycka, motgång är medgång, när det leder oss närmare det stora målet däruppe.»

Paulus var en glad natur. Detta var han framförallt därför, att Herren hade bevisat honom, »den förnämste bland syndare» en sådan stor nåd. Men hans glädje kom sig också därav, att han, såsom han skriver till de troende i Filippi, hade lärt sig vara nöjd med de villkor, i vilka han var. Han kunde finna sig i ringhet såväl som i överflöd. I alla förhållanden var han invigd, både att vara mätt och att hungra, både att vara älskad och avskydd, både att vara förföljd och att vara uppbugen och aktad. Han tog den onda dagen med den goda och tackade Gud för allt.

Och detta är, vad vi behöva lära oss och komma ihåg, icke minst i ungdomstiden. Kanske lever du nu i den i andlig mening goda dagen. Med Maria kan du säga: »Min själ prisar Herren och min ande fröjdar sig i Gud, min Frälsare.» I ditt hjärta härskar friden. Och du, som förr var jäktad och orolig, har nu ro genom tron på Kristus. Det är så naturligt, att du är glad och sjunger nu. Men det *kan* komma onöda dagar, dagar av frestelser och anfäktelser, av grusade förhoppningar, av svåra besvikelser. Giv dig då icke utöver. Kasta ej tron och hoppet över bord. Hav tro till Gud. Synes han dig långt borta, så var ändå förvisad, att han är dig nära. Han ser dig. Han tänker på dig. Du är ju hans. Stilla dig och hoppas på honom. Han skall i rätt tid förbyta mörkret i ljus, sorgen i glädje. »Det är på ruinerna av våra förhoppningar och vår lycka, som Gud låter de hälsosamma tendingarna av livets träd uppväxa med den största kraften.»

Och skulle den onda dagen vara en dag av yttre nöd, sjukdom, förluster och varjehanda prövningar, så tag också den till godo. »De som törsta efter självständighet måste dricka ur motgångens bägere.» Herren skall hjälpa på sitt sätt och på sin väg, och du skall bliva lutrad och renad och kunna tacka Gud.

Så må vi då lära oss att taga den onda dagen såväl som den goda och se till att vi ej bli lika de människor, som *alltid* knota och klaga på Gud under den onda dagen men *aldrig* tacka honom under den goda.

Martin Westling.

Sjung nu, vårvind!

*Sjung nu, vårvind, i de skumma snåren,
sjung om minnen, sjung om drömmar!
Låt mig känna, hur det strömmar
sval försoning i mitt sinne,
känna hur de gamla såren
läkas djupt därinne!*

*Sjung nu, vårvind, om det ljusa hoppet,
sjung om seger, sjung om vilja,
låt mig ur mitt väsen skilja
allt, som hindrar, hämmar!
Låt mig se att levnadsloppet
vårsol översvämmar!*

Gustav Åström.

I London.

För Udv. Av doktor G. Palmær.

I.

Byggt i väggen av St. Swithins kyrka utmed Cannon Street finns en gammal sten, skyddad av ett starkt järngaller. Enligt traditionen är den Londons äldsta minnesmärke och

vatten sattes under vatten, så att floden utanför liknade en sjö. Därpå tyder åtminstone namnet London, som kommer av de två gammalbrittiska orden Llyn (uttalas tlyn och betyder damm eller sjö)

"Bank of England" och "Royal Exchange", London.

äldre än staden själv. Camden och andra London-forskare anse denna sten, *London-stone*, som den kallas, vara ett verkligt romerskt milliarium eller en centralmil-stolpe, från vilken alla utgående vägar mättes, och att den sålunda skulle härstamma från romarnas första ankomst till England. Det troliga är dock, att, redan innan romarna här byggde sitt citadell, de gamla britterna hade ett ordnat samhälle på den kulle, där St. Pauls katedral nu står, då för tiden omgiven av kärr och sumpiga flodstränder, vilka vid hög-

och Din (stad eller av blockverk omgivet samhälle). Det lilla av Englands urinne-vånare befolkade samhället var byggt av trä, och genom det flöt vätnet i rännilar och diken ner till Thames. Så kommo romarna omkring 40 eller 45 år e. Kr. De byggde ett stencitadell och omgävo staden med en stenvmur. Delar av denna gamla mur kvarstodo så sent som i tredje kvartalet av förra århundradet och vid grävning i och för nedläggande av telefonkablar 1905 återfunnos delar av dess grund. För övrigt kan man genom gatu-

namn leta sig till hela dess utsträckning. Sådana namn som *London Wall* (Londonmuren), *Aldgate* (den för alla öppna porten), *Houndsditch* (diket utanför muren), *Moorgate* (porten åt kärret) och en mängd andra tala ett tydligt språk. Knappt var muren färdig, förrän staden angreps av britterna, vilka dock då tillbakaträngdes av Theodosius d. ä. Romarna måste dock vika till slut. Sedan regerade britter och danskar i staden, till dess saxerna under Alfred drevo dem ut ur staden, som gjordes till huvudstad för hela England. Han fann innanför *London Wall* blott ett vanligt läger och muren hopplappad med timmer från de gamla blockhusen. Han byggde upp staden, gav den lag och rätt, öppnade nya portar i muren och upprättade marknadsplatser, vilkas namn kvarstå än i dag i namn på gator: *Eastcheap* (östra marknaden) och *Westcheap* (västra marknaden). Staden kallades nu *Londonbyrig*, senare *Londonborough*. Danskarna gjorde nya försök att återtaga sitt välde, men misslyckades. Efter Aethedhs blodbad på danskarna den 13 nov. 1002 intog deras anförare Knut trakterna söder och väster om staden, men lyckades ej, trots att de förde sina fartyg genom en grävd kanal förbi staden, att intaga den. Genom freden, som slöts, blev dock staden Knuts. Sedan togs den av normanderna under Wilhelm I Erövraren. Han gav dess invånare genom en skriftlig försäkran, charter, rätt att åtnjuta samma frihet som förr. Denna »charter» visas än i dag i Guildhall och lyder så: »William, konungen, hälsar William, biskopen, och Gosfrith, hövdingen, och alla borgare i London, fransmän och engelsmän, hjärtligt. Jag gör eder kunnigt, att jag vill, att I alla skolen vara delaktiga av de privilegier, I ägden under konung Edwards tid.»

Normandernas argument var dock alltid ett citadell, och ett sådant påbörjades av Wilhelm Erövraren på *Tower Hill*. Hans charter förnyades av Henrik I år 1100. Omkring 90 år senare fick London sin första borgmästare, Henry Fitz-Alwin of London Stone, och under konung John blev det stadgat, att borgmästaren skulle

väljas för blott ett år, vilken sed följes än i dag. Och sedan dess har staden sett många, många nya härskare krönas och många borgmästare från sitt tjänsteår återgå till sin näring igen, men ingen, som då stod och betraktade London Stone, som redan hunnit bli ett minnesmärke, kunde väl ana, att den lilla staden skulle växa ut till den nuvarande jättestaden vid Thames.

Vi börja vår vandring vid London Stone; därifrån gingo ju förr vägarna åt alla håll. Vi gå några steg åt väster och vända i första tvärgata till höger. Den leder oss direkt till Englands hjärta, Londons centrum och dess mest trafikerade plats, *the Bank*. Det myllrar som i en piskad myrstack. För den ovane är det svårt att taga sig fram bland de tiotusentals fordon av alla slag, som passera. Mitt i den väldiga trängseln står lugn och trygg som hertigen av Wellington, vilken här har tagit plats i form av en staty, där de sju gatorna mötas, en polis. Då han sträcker upp handen, stannar all trafiken från det hålllet, varifrån den för tillfället kommer, och hundratals droskor, omnibusar, taxametrar, vagnar, kärror, cyklister, hästar, mulåsnor och åsnor samla sig på gatan på de tre minuter, det dröjer, innan den mäktige gaturegleraren åter på en vink släpper dem fram. Så går det som ett urverk dagen lång; tre minuter åt ena hållet och tre minuter i korsgatans riktning. För att något lätta den väldiga bördan av persontrafik har man under jorden byggt en cirkelformig tunnel med nedgångar i de olika gatuhörnen. Denna tunnel bildar samtidigt ingången till en underjordisk järnvägsstation. Enligt officiell räkning passeras »the Bank» dagligen av ej mindre än 7,000 omnibusar, och det har räknats till 8,000 människor, som gått ner i tunneln på en timme. Hela antalet fotgängare, som passera »the Bank» dagligen beräknas till 2,000,000. För att få en överblick över trafiken, ställa vi oss antingen med blomsterförsäljerskorna och skoputsarna i hägnet av hertigen av

Wellington, som här knappt tycks ha någon annan uppgift än att ge skydd åt dessa Londongatans inventarier, ty ingen har tid att betrakta honom, eller också, och det är bättre, bestiga vi den breda trappan till Börsen. Skådespelet är så intressant, som man gärna kan önska. Vilket brokigt vimmel! Män utan huvudbonad, barhuvudbrigaden kallad, synas överallt, livliga män i kavaj och storm, gestikulerande judar, undrande främlingar, skrikande tidningspojkar, omnibuskonduktörer, som i larmet tillkännage, vart deras »bus» går, droskuskur, denna oförlikneligt humoristiska och argsinta london-typ, guldgalone-rade vaktmästare, lakejer och damer, som ängsligt se sig omkring för att ej bli överkörda, mitt i trängseln polisen, och i var stilla liten vrå köpsläende affärsmän och tidningsläsande individer, som

vänta på sin omnibus. Se på tidningspojkar, som på sina cyklar med stora packor tidningar på ryggen fara fram genom trängseln, som om de vore på en öppen landsväg! Bättre akrobater på cykel får man leta efter. Nedanför trappan, på vilken vi stå, ligga ett par skoputsare och blanka skorna åt Londons nogräknade herrar.

Låt oss nu betrakta byggnaderna. Till höger om oss se vi *Bank of England*, den engelska banken. Det är ett stort envåningsstenhus utan fönster åt gatan. Alla ingångar bevakas av gardister och vaktmästare. Ehuru betraktad som ett statsinstitut är dock engelska banken ett

privat företag. Den kredit, som lämnas, är mycket kort, och det är först under kriget man kommit på tanken att lägga om i överensstämmelse med kontinentalt mönster. Endast judarna i England tyckas vara mäktigare penningmatadorer än »Bank of England». De flesta torde ha hört historien om en Rotschild, som nekades ett papper, och som härför beslöt att hämnas på den egenmäktige, vilken

vågade trotsa honom, en Rotschild. Åtföljd av nio av sina egna tjänstemän med var sin kappsäckfullpropad av sedlar, begav han sig tidigt en morgon till banken, så att han blev den första kunden för dagen. Där upptog han hela dagen bankens nio kassörer med att växla ut de medhavda sedlarna mot guld. Dagen därpå kom han tillbaka igen för att utföra samma experiment och tredje dagen likaså. Då föll banken till föga och erkände

»Mansion House» & »Cheapside».

Rotschildarens, penningejudens, papper.

Banken grundlades 1694. Då var marken ännu jämförelsevis billig, men skulle nu den tomt, på vilken banken står, köpas, skulle den betinga ett pris av 234 milj. kr. eller 15,000 kr. per kvm.

Snett emot banken ligger *Mansion House*, borgmästarens residens. Borgmästaren väljes, som redan nämnts, på ett år, men kan i sällsynta fall omväljas. Han måste alltid tillhöra Londons åldersmän, men kan för övrigt ha vilket yrke som helst, blott han är rik. Rik måste han vara, ty ehuru han är väl avlönad — 180,000 kr. för året — går nästan hela avlöningen åt vid invigningsdagens stor-

artade, medeltidsartade maskerad och bankett. Denne man är borgmästare i det egentliga London eller *City of London*. Denna del är det stora Londons gamla kärna, och det är den, som än i dag äger de gamla privilegierna från Edward IV:s dagar. Numera upptages den nästan utslutande av affärshus och bebos blott av omkring 30,000 människor, mest vaktmästare, poliser, artister och en och annan gammal envis »citybo».

City har sin egen poliskår på omkr. 1,000 man och sitt eget regemente, vilket för övrigt är det enda, som med flygande fanor får marschera genom staden. Alla andra måste sänka sina. Icke ens konungen av England får utan vidare taga denna del av sitt rike i besittning. Varje regentskifte åtföljes av en urgammal ceremoni, som nu övergått till en komedi. En härold kommer ridande från Westminster och stannar vid den plats, där den gamla infartsporten till London från detta håll var belägen. Här träder häroldens anförare fram och förkunnar för folket, att en ny konung blivit korad i England och att den, som gjorde honom hans rätt stridig i City of London, skulle träda fram och upptaga den handske, han härmed hade äran kasta. Handsken kastas, men får givetvis ligga i fred. Härolden fortsätter till Börsen, från vars trappa den nye konungen proklamerar även i London.

Borgmästarens palats byggdes 1739—1753, huvudsakligen med tillhjälp av böter, erlagda av »envisa frikyrkliga». Dess med korintiska pelare prydda portik är synnerligen vacker, och i dess inre förtjänar den egyptiska hallen att ses.

Strax bakom »Mansion House» ligger *St. Mary Woolnoth-kyrkan*, ombyggd 1716. I förening med den och byggd i samma stil finns en liten tillbyggnad, som bildar det överjordiska omhöljet till en underjordisk järnvägsstation. Under kyrkan, djupt nere i jorden går här Londons äldsta elektriska underjordiska järnväg, som också fortsätter under Thames.

Den tredje byggnaden, vi fästa oss vid, är den på vars trappa vi stå: *Börsen*. Den första börsen byggdes 1571 och föll offer för den stora branden, som gick över

staden 1666. Ett liknande öde drabbade även den andra. Den nuvarande ståtliga byggnaden uppfördes under drottning Viktorias regering och öppnades 1844. Den är byggd av Tite. Över dess portik står: »Jorden är herrens och allt vad däruppå är». Det inre utgöres av en stor stenlagd kvadratisk hall och några små rum. Hallens väggar äro prydda av freskomålningar av engelska stormän på målar Konstens område. Det intressantaste, Börsen har att uppvisa, är det världsbeckanta Lloyds. Denna försäkringsanstalt håller reda på alla fartyg av alla nationer, som fara på de stora haven. Inrättningen leder sitt upphov från Lloyds kaffehus i Lombard street, dit skeppare och redare under 1700-talet brukade samlas för att göra upp affärer och prata. Hos Lloyds kan man få försäkring för allt från en linjebåt till den nya hatten, jag har på huvudet. Ibland höres en klockas dova klang genom rummet. Den tillkännager, att ett fartyg förlist någonstades ute på haven. För någon tid sedan syntes i en tysk skämttidning mannen vid denna klocka arbeta i sitt anletes svett. Förr blev det förstämmning, då klockan ljöd hos Lloyds, även då det var en tysk, som hörde på. Nu kan man driva gäck med de många olyckorna på havet. Så vänder kriget upp och ned på moralens enklaste bud.

En liten tid.

En liten tid ditt liv på jorden räcker,
en liten tid bland mödor, sorg och kval.
En liten tid — och själen upp sig sträcker
till himlens höga, evigt ljusa sal.

En liten tid! — O, låt var tanke vika,
som hindra vill ditt hjärtas sanna frid!
En liten tid — och himlens fröjder rika
du njuta får hos Gud i evig tid.

Greta.

III.

»Nu kommer som sagt den förlorade sonen hem. Skall han räddas eller gå under? Vad tror ni? Att frestelser ej skola saknas även under dessa blygsamma förhållanden, det har jag klart för mig, men — skall jag stå eller falla, då de storma an, *det* är frågan.» — »I Jesus skall ni bli segervinnare över *allt*, utan honom går ni under. Varför vill ni ej taga emot hjälp och frälsning?» — »Jag vill, men jag kan inte.» — »I viljen icke komma till mig, att I måtten få liv». — Han slöt ögonen, lutade sig med korslagda armar mot väggen och teg en lång stund med ett mörkt, grubblande uttryck i ansiktet.

Så såg han upp och frågade med ett vemodigt leende: »Hur kommer det till, att jag så här vänt ut och in på mig, biktat hela mitt långa syndaregister för en främmande kvinna, som några timmar korsar min väg för att åter försvinna, troligen för alltid?» — »Gud, som sände mig i eder väg, vet vartill det tjänar.» »Allting skall tjäna. Gud styr det så», citerade han halvhögt liksom för sig själv. Så rätade han upp sig och såg Birgit allvarligt i ögonen: »Fröken, jag tror ni förstår mig. Gud är beroende av vår vilja för att kunna frälsa oss; för att få oss att lyda hans vilja i allt, måste vår vilja läggas under hans. Nu synes det mig, som det hos en hel del förefinnes en viss svaghet i viljan. Man vill göra det rätta, man vill bli en levande kristen, men — när det kommer till avgörandet, då — ja, ni förstår, hur jag menar?» — Birgit nickade. »Det kom-

mer stunder ibland, då jag känner, som om skuggan av något fruktansvärt hemskt svävade över mig, jag har en förnimmelse av ett rysligt mörkt djup, som jag måste ned i, innan Gud kan upplyfta och frälsa mig.»

— »Det kan icke vara Guds önskan att låta er begå någon brottslig handling, kasta er in i någon stor nöd, ty det är väl något dylikt ni åsyftar, för att få frälsa er.» — »Gud önskade väl ej Jona i den 'stora fiskens' buk, eller rövaren på korset, eller Petrus i förnekelsen, men ändå kommo de dit, innan Gud kunde få sin väg med dem. Så synes det mig ibland, som om Gud vore tvungen att låta detta utsägligt hemska, som jag anar, gå över mig, innan mina käras böner kunna besvaras. O, fröken, om ni visste, hur det kännes! Det är, som såge jag ett spöke, ett varsel om något så ohyggligt, att jag ej kan giva det namn.» Han hade blivit blek, under det han talade, och när han med en åtbörd av förtvivlan lutade sig tillbaka och strök sig över pannan som för att jaga bort en hemsk syn, ryckte Birgit förskräckt till. »Hon såg en röd rand runt hans vita hals, och ett gammalt skrock flög för henne. Hon visste, att hon i vissa fall var 'framsynt', och man påstod, att den som var *det* kunde se en röd rand runt halsen på den, som en dag skulle lägga sitt huvud under bödelsyxan. Nej, vad nu, Birgit, lugna klarsynta Birgit, låter du skrock och dystra stämningar springa bort med ditt sunda förstånd. Det

är ju bara ett märke han fått av stärkragen, medan han stått med böjt huvud.

»Redan i Nässjö! Vart har tiden tagit vägen? Birgit får brått. Det är här, hon skall byta tåg. Han hjälper henne med reseffekterna, och så skall hans tåg fortsätta. Just som det glider ut, böjer han sig fram, räcker henne handen: »Förvål! Tack för vårt samtal! Bed för mig!» — »Ja». — Hon hann ej säga mer, men tryckte hans hand en sekund. Tåget ökar farten, hon ser, hur han blottar sitt huvud, lyfter handen och ropar till henne: »Gud välsigne er! Om vi ej mötas mera härnere, så mötas vi däruppe — med Guds hjälp.» Hon nickar och vinkar, hennes ord kunde han ändå inte höra, ett ögonblick ännu ser hon de ljusa lockarna fladdra för vinden, den smala vita handen visa uppåt, och så är allt uppslukat av nattens mörker. Det for en aning igenom Birgit, att hon aldrig skulle återse den mannen mera. Något hemskt, mörkt lägger sig med beklämande tyngd över henne. Är det hennes mörka aningar eller nattmörkret och ensamheten eller allt detta tillsammans? Fylld av underliga, outhärliga känslor går hon sakta bortåt perrongen för att uppsöka sitt tåg.

Ämne: *Sädd och skörd.*

Sönd. den 12 maj. Mark. 4: 1. *Friluftsmöte.* Frälsaren griper första bästa tillfälle för att med sina ord nå flesta möjliga åhörare. Vilka lärdomar kunna vi, och i synnerhet ordets förkunnare, hämta härav?

Månd. d. 13 maj. Mark. 4: 2. *En ny metod.* Jesu predikoform väcker folkets uppmärksamhet. Människorna älska att höra sitt eget språk från talarens läppar.

Tisd. d. 14 maj. Mark. 4: 3, 14. *En gudomlig säningsman.* Märk, hur Jesus betraktar a) sig själv, b) människorna, c) sin förkunnelse! Jämför Pred. 11: 4, 6!

Onsd. d. 15 maj. Mark. 4: 4, 15. *Otillgängliga själar.* Intet rum, intet sinne för Guds sanning. Enligt Jesus är satan en person. I vilket förhållande står satan och de i vår text omtalade människorna till varandra?

Torsd. d. 16 maj. Mark. 4: 5, 6, 16, 17. *Utvärtes en kristen.* En predikant är för många av sina åhörare endast såsom en ljuvlig sång, en som har vacker röst, en som spelar väl. De höra gärna hans ord, men de göra dem icke. Låt denna text leda till självprövning!

Fred. d. 17 maj. Mark. 4: 7, 18, 19. *Världsväsende i Guds församling.* Kristna, som mötas för att kritisera och tala om affärer, teologer för att debattera, nöjeslystna för att ha trevligt. Vad säger oss denna text, tillämpad på vår tid?

Lörd. d. 18 maj. Mark. 4: 8, 9, 20. *Gott utsäde — god jord.* Märk de utmärkande kännetecknen på den goda jorden! Alla dessa bära någon frukt. Vad säga oss de olika graderna av deras fruktbarande?

Ämne: *Mottaga — giva.*

Sönd. d. 19 maj. Mark. 4: 10, 13. *Avsides.* Ingående undervisning meddelas endast i den stilla, slutna kretsen. I vilket förhållande stå lärjungasinne och kunskapstörst till varandra?

Månd. d. 20 maj. Mark. 4: 11. *Hemlighet.* Vilken tjusning och nyfikenhet väcker ej detta ord! För den ärlige sanningssökaren och trogne lärjungen upplåtas Guds hemligheter.

Tisd. d. 21 maj. Mark. 4: 12. *En Guds dom.* Huru skola vi här fatta orsak och verkan?

Onsd. d. 22 maj. Mark. 4: 21. *Kunskap förpliktar.* Jag står i skuld, säger Paulus. Är denna skuldkänsla känd av oss?

Torsd. d. 23 maj. Mark. 4: 22, 23. *Endast förvaltare.* Kunskap är ej till för att minnas utan för att brukas. Varje gåva till gagn för andra. Vartill manar oss denna sanning?

Fred. d. 24 maj. Mark. 4: 24. *Lärjungaplikter I.* Sanningens förhållande till oss bestämmas av vårt förhållande till sanningen. Vilka allvarslärdomar böra vi hämta därav?

Lörd. d. 25 maj. Mark. 4: 25. *Lärjungaplikter II.* En obrukad gåva förtvinar. Det är ej blott, vad vi mottaga utan ock vad vi giva ut, som gör oss andligt rika.

S. M. F.

Vad vill läsekretsen helst, att Ungdomsvännen skall innehålla?

IV.

Jag instämmer i flera punkter med signatören *Afo* och vill särskilt framhålla det sista förslaget i hans inlägg, nämligen att Ungdomsvännen måtte innehålla en och annan mera detaljerad redogörelse för någon väl ledd ungdomsförening med livlig verksamhet. Detta ämne torde emellertid vara uttömt med ett par tre artiklar och kan därför ej ersätta de löpande notiserna från ungdomsföreningarna.

Däremot skulle jag ej vilja gilla borttagandet av illustrationerna. Även de äro värdefulla, t. o. m. gruppkorten. Dock tillåter jag mig framställa den frågan, om det ej skulle vara lämpligare att med sådana små enskilda fotografier, som nu finnas under rubriken: *Ingångna i vilan*, i stället presentera levande personer, vilka på grund av sitt deltagande i verksamheten äro förtjänta av ett allmänare intresse. Såsom regel anser jag, att red. måste lägga ned stor omsorg på att förse tidningen med ett avpassat och lämpligt illustrationsmaterial.

Jag skulle emellertid gärna se, att Ungdomsvännen oftare än hittills finge innehålla en instruktiv artikel om något kristligt eller socialt problem, om någon uppfyllt profetia eller annat apologetiskt ämne, om folkrörelser av vidsträckt betydelse, om historiska minnesmärken eller omständigheter, som äro ägnade att bekräfta den heliga historien, och varför icke beskrivning på naturdaningar, genom vilka Guds storhet på särskilt sätt framlyser.

Kanske någon invänder, att detta bleve ett väl kraftigt program. Men vi ha ju tiden för oss och kunna få litet i sänder. Ehuru det är sant, att berättelser äro mycket önskad av läsekretsen, så tror jag utan tvekan, att sådana artiklar, som här nämnts, skulle väl hävda sin plats och lämna betydligt större behållning än berättelserna. Numera är det dock så att nästan allt mellan himmel och jord är föremål för de ungas, såväl som andras, tankar och samtal. Och med vetskap om huru ofta ovederhäftigheten gör sig bred, anser jag, att Ungdomsvännen rent av har en viktig uppgift i meddelandet av sådan "undervisning".

Lei.

Vad Ungdomsvännen bör innehålla? Att på några få rader besvara frågan är omöjligt. Därför är mitt första svar: "Större utrymme för diskussionsspalten". Sedan ville jag säga ett hjärtligt tack för, vad den har innehållit. Den har i sitt nuvarande skick blivit mig en kär vän, således intet av vad den har innehållit får strykas från program-

met men tillåt mig dock framställa några önskemål.

1. Avdelningen *Bilder från vårt eget land*, som jag sätter stort värde på, bör om möjligt ökas med att någon gång bilder även från främmande länder t. ex. Tyskland, England m. fl. införas.

2. Dessutom skulle det vara intressant och lärorikt att någon gång få bilder från vårt lands forntid och även senare tiders historia, om lämpligt material och författare kan erhållas.

3. De små meddelandena från föreningarna verka på grund av sin nödtvungna begränsning något torra. Det blir några torrsiffror, det är allt. Kunde därför varje gång en eller högst två föreningar få sända in en något längre och därför livfullare skildring av ett ungdomsmöte, en fest eller dylikt, tror jag det skulle hälsas välkommet av läsekretsen. Men detta föranleder nog en utvidgning och därför en fördyring av tidningen. Det borde dock ej avskräcka någon S. M. U:are för att ha sin egen tidning, även om den skulle bli en krona dyrare. Nu har mitt opus blivit långt, men jag hoppas på redaktionens präktiga sax, som kanske saxar alltsammans åt papperskorgen.

Gdn.

Ungdomsvännens innehåll bör vara:

1. Sant gudfruktigt och leda oss unga in i Guds och Kristi gemenskap.

2. Sant frikyrkligt. Vi unga ha tröttnat på att läsa om "malmens klang och himmelrikets lungor", vi vilja lyssna till tonerna från evangelii klocka och Guds röst.

3. Verkligt sant. Vi unga älska berättelser, men då sådana, som äro upplevelser och ej hopdiktade.

4. Den bör ge oss ett rätt och rikligt bibelstudium. Vi äro tacksamma för, vad tidningen här giver, men bedja om ännu mera.

5. Vidare skulle det ej skada, om man finge lyssna till en och annan diskussion om t. ex. dop, nattvard, församling eller andra aktuella spörsmål.

P. B.

I en så bra och läsvärd tidning som Ungdomsvännen skulle jag önska, att det funnes en fortsättningsberättelse av någon framstående ungdomsförfattare. På så sätt tror jag, att tidningen skulle få än flera prenumeranter.

En frågeavdelning för bibliska spörsmål skulle ock fylla ett behov. För övrigt kunde frågeavdelningen innehålla frågor och svar av allehanda slag.

Malkus Johansson.

INGÅNGNA I VILAN

Erik Natanael Svensson, medlem av Skottebyns kr. ufg, avled den 5 mars, 23 år gammal. Han tjänade pliktroget med de gåvor, Gud givit honom. Han lämnar efter sig ett ljusst och älskat minne. Vile han i frid!

Paul Karlsson, medlem av Södertälje brödrafs ufg, omkom genom drunkning vid skridskoåkning den 28 febr., endast 22 år gammal. Den så hastigt borttryckte var allt från barndomen förenad med Herren och har städse varit ett gott föredöme bland den troende ungdomen, varför ett stort tomrum uppstått efter honom, störst i hemmet för åldrig moder, för bröder och systrar samt en vid och talrik vänkrets. Vid hans begravning voro flera hundra deltagare samlade, och en ovanligt rik blomstergård ägnades den avsmnade. Vile han i frid!

Sjuksköterskan Emmy Åkeson, medlem av Vallby friörsamling och ufg, kallades den 21 mars till ljusets och fullkomlighetens värld.

Framtiden låg ljus och hoppningsfull framför henne, och själv var hon full av verksamhetslust och livsglädje. Så kom hembudet. Efter endast 6 dagars sjukdom avled hon å Nyköpings lasarett, 27 år gammal. Hennes sista ord voro: "Jag är färdig", och det soliga leendet och den strålande blicken vittnade om att det var till Frälsarens möte, som hon var redo.

Hon var den första av Vallby ungdomsförenings medlemmar, som genom döden lämnat föreningen sedan dess bildande. Frid över hennes minne.

Ännu är det ej för sent att prenumerera på *Ungdomsvännen* för 1918. Alla nr från årets början finnas.

Ungdomskommittén hade sammanträdde å Expeditionen den 6 april. *S. M. U:s* årsmöte hålles i år onsdagen den 5 juni med årsmötesförhandlingar kl. 10 f. m. och offentligt årsmöte kl. 5 e. m. Såsom utländska gäster vid årsmötet ha inbjudits en norрман, en dansk och en finne.

Bibel- och missionsstudiekursen på Lidingön inställes även i sommar på grund av livsmedelsbristen.

Ett predikantmöte för länsungdomsförbundens reseombud skall däremot om möjligt anordnas även i år. Skulle någon församling eller ungdomsförening kunna mottaga ett sådant möte, är undertecknad tacksam för meddelande därom.

Nya småskrifter utkomma till årsmötet: "De kristliga ungdomsförningarnas erskilda möten" i ny upplaga samt "Vårt arbete" av fil. kand. Axel Andersson. Tyvärr måste priset höjas på de småskrifter, som hädanefter utgivas.

En *S. M. U:s* studiefond planeras av ungdomskommittén. Förslag kommer att avlämnas till årsmötet. Meningen är att söka genom lån och stipendier understödja studerande ungdom, som vill ägna sina krafter åt Missionsförbundets mission.

Skr. J. Roth kommer att tala vid *S. M. U:s* offentliga årsmöte.

Ny pristävlan kommer snart att utlysas.

B. N—m.

Efterföljansvärt.

En predikant skriver och meddelar, att den ungdomsförening, han leder, ej hade tillfälle för offentliga mötens skull att under ungdomens bönevecka använda det uppgjorda programmet. Nu ha de emellertid upptagit programmet till enskilt bibelstudium i föreningen. "Du kan aldrig tro, vilka goda, intressanta och lärorika stunder vi ha med varandra. Det var så synnerligen värdefullt program. Skriv några ord i Ud. och bed de föreningar, som ej använt programmet, att de följa vårt exempel och anordna en sådan bibelstudievecka. Det skola de icke ångra", skriver predikanten.

Program finnas att få på Expeditionen. Följ exemplet!

B. N—m.

Från ungdomsföreningarna

Betesdakyrkans ufg, Kalmar, som härmed presenteras för Udvs läsare, höll sitt 16:e årsmöte sistlidne febr. Enligt revisionsberättelsen uppingo inkomsterna under det gångna året till kr. 1,051: 17 därav har till församlingen på platsen överlämnats kr. 774: 76. Medlemsantalet är 91. Fotografiet togs 1916. Föreningen är ansluten till K. L. M. U. och S. M. U.

Ufgn Vinterny, Hallen, har nyligen hållit sin första årsfest, då föredrag höllos av pred.

verksamhetsåret, så att många själar genom dess arbete vunnits för Herren.

Medlemsantalet var vid årsmötet 535. En ny förening har bildats och erhöill inträde i förbundet. Inkomsterna under året ha uppgått till kr. 1,757: 42 och utgifterna till kr. 1,844: 60. Den avgående styrelsen återvaldes.

Konferensen avslöts med gemensam bön.

Immanuelskyrkans i Skövde junioravdeln. höll månd. den 18 april sin första missionsförsäljning. Sedan en av juniorledarne lett

Betesdakyrkans ungdomsförening, Kalmar.

A. E. Lindberg och O. Olausson samt folkskoll. E. J. Olofsson. Medlemsantalet var vid nyåret 19.

Föreningen har, så gott som i dess förmåga stått, velat vara en Herrens tjänarinna, i det den samlat de unga till bönemöten, bibelstudium och samtal. En härlig Andens vind har i vin'er gått över trakten, och flera unga ha kommit till tron på Jesus Kristus.

Gottländska Missionsförbundets Ungdom höll Marie beb.-d. sitt årsmöte i Roma missionshus. Föredrag höllos därvid av kand. Bomberg från Missionsskolan på Lidingö, pastor Furustam från Visby m. fl.

Kl 2 på e. m. hölls konferens under pred. G. Bergs ordförandeskap. 54 ombud representerade 19 föreningar.

Arbetet har gått framåt under det gångna

i bön och juniorenas musikförening spelat och sjungit en sång, talade sekr. Josef Roth en stund, varefter pastor Sjöberg höll auktion. Denna inbringade den glädjande summan av 1,020 kr.

Immanuelskyrkans i Jönköping ufg höll sitt årsmöte d. 25 febr. och oftentigt årsmöte sönd. d. 10 mars under stor tillslutning.

Verksamheten under det gångna året har varit synnerligen livlig. Räkenskaperna ha balanserat på 1,700 kr. varav 1,050 kr. kommit församlingen till godo. 100 kr. har sänts till S. M. U. Det övriga har använts till den egna verksamheten samt till den yttre missionen. Medlemsantalet har ökat med 10 medlemmar, och matrikeln visade vid årsskiftet 52 medlemmar. Såsom en frukt av

den väckelse, som berört staden, har föreningen haft glädjen välkomna ett stort antal, vadan medlemsantalet nu närmar sig 300.

Figeholms kr. ufg höll sitt årsmöte den 3 febr. Inkomster och utgifter ha balanserat på en summa av 872 kr. Medlemsantalet är 26.

I Hållnäs ha kraftiga väckelsevindar förnummits under den gångna vintern. Ett hundratal ha kommit till tron på Herren, de flesta unga. Ungdomsföreningen på platsen har fått en tillökning av ett 50-tal medlemmar.

Edens ufg, St. Mellösa, hade sin årsfest den 14 april. Medlemsantalet har under året ökat med 34 och utgör nu 119. Inkomsterna ha uppgått till kr. 1,207:62. Bidrag ha lämnats till församlingen på platsen, S. M. U. och Örebro läns kr. ungdomsförbund.

By södra ungdomsförening firade Marie beb.-dag sin 20-årshögtid. Offentliga möten voro anordnade i Vadsbro missionshus kl. 11 f. m. och 3 e. m. Kl. 8 på kvällen var samkväm anordnat. Predikant Karl Sannfrid, som var med, då föreningen bildades, samt stud. E. Eriksson från Missionskolan höllo därvid goda och lärorika föredrag. Därjämte förekom sång och musik samt solosång. En kort 20-års berättelse upplästes. Medlemsantalet, som vid föreningens början var 34, uppgår nu till 75. Inkomsterna ha under de 20-åren balanserat på en summa av kr. 7,665:43. Det senaste året uppgingo de till kr. 946:37. Från och med detta år underhåller föreningen en skolgosse i Kongo.

Tierps södra ufg firade 20-årshögtid under förliden påsk. Föredrag hölls av pred. Wickström, J. Björn och missionselev Anvill. På påskdagens e. m. var fest anordnad. Den omväxlade med tal, sång och musik samt kaffeservering.

Efter festens slut skildes menigheten den dagen för att åter mötas annandagens f. m. kl. 10,30. Stud. Anvill inledde då, varefter ungdomsföreningens första ledare, predikant L. Hallén talade över dagens text. Efter detta avslöts f. m. möte med en kort predikan av pred. J. Björn. Kl. 3,30 e. m. hölls själva tjugårsfesten, varvid pred. G. Wickström föredrog tjugårsberättelsen, ur vilken följande må nämnas:

Föreningen bildades den 27 mars 1898, efter det att en större andlig väckelse gått fram över trakten, med 121 medlemmar. Under årens lopp ha 300 ungdomar tillhört föreningen, och vid senaste årsmöte räknade den 76 medlemmar. Eftersom föreningen velat så mycket som möjligt förena sig med församlingen i arbetet, har den ej haft någon storslagen egen kassa, utan balansera inkomster och utgifter på omkring 4,800 kr.

under samma tid. Föreningen har i flera år underhållit en skolgosse i Kongo.

Vid juletid plägar föreningen anordna en julfest för fattiga gamla och barn, och det sista året har den genom en s. k. socialkommitté, tillsammans med församlingen, delvis beklätt omkring ett 20-tal barn.

Sedan tjugårsberättelsen föredragits, talade pred. Hallén och Björn om sina minnen från Tierp. Stud. Anvill avslöt den stämningfulla och uppbyggliga högtidsfesten med uppläsande av anlända hälsningstelegram samt ett kort anförande.

Kl. 8 e. m. hölls offentligt ungdomsmöte. Tredjedag påsk höll församlingen sin sedvanliga värförsäljning, som genom välvilliga gåvor och en köpglad publik fick ett mycket gott ekonomiskt resultat.

Anslutningen till såväl tjuguarshögtiden som missionsförsäljningen var mycket god, ja, så stor, att personer, som i många år bott på platsen, sade sig aldrig ha sett så mycket folk i missionshuset förr. Guds ord äger alltfört sin samlande kraft.

Blekinge kr. ungdomsförbund höll sitt årsmöte i Vallby den 22 och 23 mars.

Inkomsterna och utgifterna under året hava balanserat på en summa av 1,062 kr.

Styrelseval och val av ombud vid S. M. U:s konferens förekom. Till ordförande omvaldes enhälligt pastor Aug. N. Bäckström.

Soldatmissionen i Karlskrona beviljades ett anslag av 150 kr.

På förslag av styrelsen beslutade konferensen att till sommaren utgiva en tillfällig sommarpublikation, vilken skulle benämnas: "Blekinge kristliga ungdomsförbunds sommartidning". Till redaktionskommitté valdes pastorerna Bäckström och Lundblad.

Konferensen beslöt ungdomsförbundets anslutning till Blekinge missionssällskap samt med hänsyn till förbundets verksamhet i övrigt att ingå till nämnda sällskap med värdsam anhållan om hjälp för anställande av en ungdomsmissionär inom länet.

Konferensen var besökt av ett 25-tal ombud jämte styrelseledamöterna och åtskilliga andra intresserade. Även missionssällskapets ordförande och v. ordf. övervoro förhandlingarna.

Arboga friförsamlings ufg höll sitt årsmöte Marie bebädelsedag under god tillslutning. På f. m. predikade pastor Åström och hr K. Petersson från Stockholm. På e. m. höll Åström föredrag över ämnet "Seger". Kårsång och deklamation utfyllde programmet. Räkenskaperna slutade på 1,390:47. Ekonomiska bidrag ha lämnats till Arboga friförsamling, S. M. U. och Örebro läns kristliga ungdomsförbund. Till fattiga ha utdelats kr. 246:85. 14 nya medlemmar hava under året intagits i föreningen, vars medlemsantal ökats med 5 personer till 70.